

‘

ಜಾನಪದದಾಗ ಏನಾಯ್ತೆ ಅಂತಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಓದೊಕ್ಕಳ್ಳೋದು ಕನ್ನಡದಾಗ ಹೇಳೋದು. ಇಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತವಗಳೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಜಾನಪದ ವೈವಿಧ್ಯ, ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ವಿಭಿನ್ನ ಲೋಕಗಳ ಫಷ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ.

◆ ನಿಮಗೆ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸ ಮಹಡಕೆಕು ಅಂತ ಯಾಕನಿಸ್ತು? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ನಿವು ಮೋದಲಿಗರು. ನಾನು ಮಥುರಚೆಸ್ಸು ರ ‘ರಮ್ಮೆ ಜೀವನ’ ಓದಿದಾಗ ಅಭ್ಯಾಸ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆಯ ಎಳೆಗಳು ಇವೆ. ಅಂದು ಒಬ್ಬ ಲಾವಣಿಕಾರ ಹಂಗ್ ರಾಂಪುರೋಕ್ಷಾನ, ಅವನ ತಾಲೀಮು ಹಂಗಿರ್ತಾದ, ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ವಲಿಂದ ಬರಾವ, ಸವಾಲು ಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ತಪ್ಪೆ ಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ನಿವು ಗಮನಿಸಿದಿ ಅನ್ನಿಸ್ತುದ.

ಇತಾವಾದ. ಮಥುರಚೆಸ್ಸರ ಲೇಖನದೋಳಗ ಅದ. ಅವರೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯೋಳಗೆ ಇದ್ದಿಂದ್ರಿಯ ಅದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರ್ತಾದ. ಆದ್ದೆ ಅವರು ಅದನೆಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನೋಳಗ ಇಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿನಿ ಅದರ ಉತ್ಪಾದಿತಾನ್ವಯವಲ್ಲ ನನಗ ಹಳ್ಳಿಯೋಳಗೆ ಸಿಕ್ಕು. ನಾನು ಬೀರಿಬಯಲಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ಬರದೆ ಅದು ಸಲಗರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ.

ಜಾನಪದ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನು ಅಂದು, ನಮೂರೋಳಗ ಇವೆನು ಹಾಡಿನ ಗುಂಪುಗಳು ಇದ್ದಿವು ಈ ಮೋಹರಂ ಹಾಡುಗಳು, ಹತೆ ಹಾಡೋದು, ಕೋಲಾಟಮೋಳಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದು, ಭಜನೆ ಹಾಡು ನೋಡೋದು ಇತ್ಯವೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದು. ಹಿಂಗಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಡಿನ ರಚನೆ ಹೆಗಾಗ್ರಾದ ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳೋದು ಏನು ಅಂತ ಅಂದು ವಿಷಾಕ್ತರಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚು ಬಳಸಿದಿ ಅಂತಂತೆ ಹಾಡು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕಂಟಕ ಅಂತ. ಕವಿಗೆ ಕಂಟಕ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಏವ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಂತಾರ. ಇದನ್ನು ಮೋದಲು ಹೇಳಿದವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾಟಿಕಾರ್. ಅದರ ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲ ಬರಾದುಕೊಂಡೆ. ಒಂದು ವಿಷಾಕ್ತರ ಕೂಡಿ, ವರದಕ್ಕರ ಕೂಡಿ ಪದ ಮಾಡಬಾರದು. ಅದರೋಳಗಂತೂ ಮೂರು ವಿಷಾಕ್ತರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಮಾಡಲೋಬಾರದು. ಟಿ.ಎಸ್. ರಾಜಪ್ಪ, ಕ್ಯಾನತಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ಅವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಾರದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಅಂತ ಬರದಾರ. ಅಂತ ಅಂದು ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಅದ ಅಂದಂಗಾತು. ಅವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದ, ಹಾಡಿನ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಬರಿಲೀಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೇನು, ಸಾಲ ಅಂತ್ಯೇನು, ಚರ್ಚಾ ಅಂತ್ಯೇನು, ಲಾವಾನೀಯೋಳಗ ಕೂಡುವಲ್ಲ ಬರಾವ ಕ್ಯಾಲಿ ಬರಾವ. ಆಮೇಲೆ ಉತ್ತಾಂ ನುಡಿಗಳು ಬರಾವ. ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಾಂ ನುಡಿಗಳು ಅಂತಾರ. ಕೆಣಿಗಿ ಕೂಡಿಪಲ್ಲ ಬರೋದು. ಲಾವಾನೀ ಸ್ಕ್ರೇಪ್ ಹೆಂಗ್ ಇತರದ ಅನ್ನೋಡಕ್ಕೆ ಇವನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಹತ್ತು ಹದಿನ್ನೆಂದು ಹೇಜ್ ಬರ್ದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅದೇ ಬೆಳೆದು ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸ ಪುಸ್ತಕ ಆಯ್ದು. ಅದನ್ನು ಆರ್.ಕೆ. ಹುದುಗಿ ಶ್ರೀಂತ್ ಮಾಡಿದ್ದು.

◆ ಇಂದಿನ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ? ಮೋಸಬರು ಇವುಗಳನ್ನು ದಾಟೋದು ಹೇಗೆ?

ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಿಗ್ಗಜರು ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಜೀರಂಪ ಅವರಂತೂ